

מתיקות הקדוש בבית משפחת הרצוג

כתבה: רחל סלייטר

איירו: ילדי גן "אורנים" ו"הדר", שדות נגב

הרב יצחק הרצוג מקדש על היין ומלמד תורה בעיניו בורקות. הרבנית הרצוג מסתכלת סביב לראות מי צריך עזרה. היא עוזרת לנינט לברך על העוגיה הטעימה ומעודדת אשה עצובה.

"הרבנית, את מתיחסת לכל אדם בכבוד רב," משבחת אותה הסבתא. "אני חושבת שאם נכבד אחד את השני, עם ישראל יהיה עם חזק," עונה לה הרבנית בסבר פנים יפות.

גברת ג'ורג'ט נהנית מהמפגש הלבבי, אך הגיע הזמן ללכת, והיא קוראת לנינט.

"תבואי לקדוש גם בשבת הבאה!" מעודד החבר החדש את נינט, "הרבנית מכינה תמיד את העוגיות עם הספר והקנמון. נברך ונאכל יחד."

"גברת ג'ורג'ט היקרה," נפרדת ממנה הרבנית, "בואי אלי השבוע, ואעזור לך למצא מקום ללמד עברית."

האם והבת יוצאות בלב שמח מבית הרב יצחק והרבנית שרה. הן הפירו חברים חדשים ורבנית טובה שדואגת להן.

"אמא, מתי כבר נגיע לבית של הרב והרבנית הרצוג?" שואלת נינט ומביטה על בתי האבן ברחוב הירושלמי.

"אני לא יודעת איפה הבית שלהם..." עונה לה אמא בצרפתית ומתבוננת סביב. "אמרו היום בבית הכנסת, שמי שרוצה, מזמן בשבת לקדוש בבית הרב והרבנית הרצוג."

"אולי זה הבית שלהם..." מצביעה נינט על בית שבכניסה שלו יש שני חלונות מלבניים גדולים, "תראי אמא כמה אנשים נכנסים לבית הזה!" האם והבת מתקרבות אט אט אל דלת הכניסה.

"אמא, אני מתבישת להכנס..." לוחשת נינט, "אנחנו לא מכירות אותם כלל."

השתים עומדות ומציצות פנימה בבישנות. לא חולפת יותר מדקה, ואשה מחיכת יוצאת אליהן.

"ברוכות הבאות לביתנו!" אומרת האשה בסבר פנים יפות, "בואנה והתכבדנה במה שהכנתי לכבודכן."

"אנחנו לא לדבר עברית טוב... באנו מצרפת," עונה האם.

"אתן עולות חדשות?" מתפעלת האשה ופונה לאם בעיניים מחיכות, "כל הכבוד שעליתן לארץ ישראל!"

"הגענו לארץ ישראל לפני שבוע, ואנחנו לא להכיר אף אחד," עונה האם ונאנחת.

"שמי שרה הרצוג," משיבה האשה, "ומהם השמות שלכן?"

"אני ג'ורג'ט," אמרה האם בהתרגשות כשהבינה שלפניה עומדת הרבנית הרצוג, "וזו הבת שלי, נינט."

"הגברת ג'ורג'ט," מניחה הרבנית יד רכה ומלטפת על האם, "והעלמה נינט," מחיכת הרבנית לבת, "עכשו אתן מכירות אותי..."

השלוש נכנסות לבית, ואתן נכנסים עוד ועוד אנשים, מקצתם נכנסים נבוכים, ומקצתם נכנסים בצעד בוטח. את כלם מברכת הרבנית בחיוך רחב ומציעה להם להתכבד במטעמים המנחים על השלחן.

נינט מביטה סביבה. אנשים זרים שהגיעו לבית מדברים זה עם זה, וכלם נראים שמחים.

"יש לך כובע מצחיק!" פונה לנינט ילד שגמות-חן מעטרות את לחייו. "גם לי היה כובע מצחיק כשעליתי לארץ," הוא מוסיף.

"אני בא לקדוש כל שבת עם סבתא שלי," הוא מצביע על סבתו העומדת ליד הגברת ג'ורג'ט, "בואי אתי ואראה לך את העוגיות הכי טעימות."

נינט והילד מקיפים את השלחן הגדול, המכסה מפה לבנה בוקת. במרכז השלחן מנח אגרטל שקוף, ובו ורדים אדמים. על מגש עגל כסוף מנחות כוסיות יין לקדוש, ומסביב מנחות עוגיות שספר וקנמון בזוקים עליהן.

"אלו העוגיות שמכינה הרבנית. הן הכי טעימות בעולם!" אומר הילד ומריח את ניחוח הקנמון.

הסבתא של הילד מציעה לגברת ג'ורג'ט לשבת לצדה. אלבום תמונות מנח פתוח על המדף שלידה.

"הסתכלי אתי בתמונות. רואים את הרב והרבנית בכל מיני מקומות בארץ ובעולם. הרבנית נוסעת תמיד עם הרב ועוזרת לכלם. גם לי היא עזרה כשעליתי לארץ ולא הייתה לי עבודה."

הרבנית מוסיפה לקבל במאור פנים עוד ועוד אורחים. היא גם משוחחת עם ראש העיר שהגיע לקדוש ועם אנשים אחרים. לשיחה מצטרף איש חינוך, משקפים עגלים מנחים לפני עיניו, וזקן לבן מעטר את פניו.

"זה הרב הרצוג," מסביר הילד לנינט, "בכל שבת הוא מלמד אותנו תורה."

